

jako velike večine avstrijskih narodov. Vsled tega razjasnila nam ni pripuščeno, kakor si bode vdeleževati se niti splošne niti posebne obravnave o adresi, kakor tudi ni z besedo odgovarjati napadom, ki se morda storé na nas, ali krivemu sumičenju. Udeležimo se pak glasovanja. — To je pravo! Ta protest in protest Poljakov zastopa 9 desetink narodov avstrijskih proti eni sami desetinki narodov, katero zastopa v državnem zboru ona stranka, ki je naredila in odobrila to adresu. 9 proti 1 to daje tehtnost temu, kar omenjena protesta slovesno izrekujeta; nobenih družih besed ni bilo več treba. Da so tako pravo zadeli, pričalo je tudi to, da so „ustavoverci“ vsi poparjeni bili, ko so izvedeli, da jim opozicija še besede ne privošči. To kar je v adresi, so tudi trdili v seji govorniki za adresu. Moravski Nemec Fux, kateri je tako govoril ali prav za prav kričal, kakor se govori v krčmi za mizo, Dinstl, Knol, Herbst niso nič povedali, kar bi ne bili že stokrat brali v „Pressah“ et comp. Dobro jim je odgovoril baron Kotz iz ustavoverne stranke; to jih je temveč razkačilo, ker niso pričakovali, da bo stari gospod baron imel toliko poguma. Tudi Potocki je svoje stališče možato branil in nazadnje prosil, naj se mu pustí čas in dá zaupanje. Pri glasovanju je bila adresa z revno večino sprejeta; glasovalo je za njo 89 poslancev nemcev, vseh družih 63 proti njej; poslanci ministri niso glasovali.

V deputacijo, ktera začne svoje razprave 24. dne t. m. v Peštu, je od Dalmatincev izvoljen Vojnović, od Kranjcev L. Svetec (za namestnika grof Barbo), od Goričanov Črne, od Istrijanov Colombani, od Tržičanov Oeltz, Korošci imajo Ritterja, Štajarci pa Rechbauerja in Carneri-a itd.

Ker proračun državni za leto 1871. ne more letos več v obravnavo priti, je vlada želela, naj si jej dovoli davke za prve kvatre pobirati po lanskim postavi, al zmagonosna večina je sklenila, da ne za 3 mesece, kajti to bi bila zaupnica vladi, ampak le za 2 meseca.

— (O odpovedi ruski-pariški pogodbi) pripovedujejo časniki, da na prvi glas, ko se je izvedelo, da je ruska vlada otresla se jarma pariške pogodbe od 1856. leta na črnem morji, je Andrassy, predsednik ogerskega ministerstva, kar na vrat na nos hotel, da naj avstrijska vlada stopi z angležko v zvezo, da zažugate vojsko ruski vladi, ako ne prekliče okrožnice iz Car-skojega Sela od ¹⁹/₃₁ oktobra, s katerim se ruši pariška pogodba od leta 1856. Beust, ki ni tak zaletel kakor Andrassy, pa ni odobril takega neprevdarjenega postopanja, in brž so spet magjarski časniki zagnali hrup, da Beust gre v London za poročnika, Andrassy pa pride na njegovo mesto za državnega kancelarja. To pač vsak otrok vé, da bi Magjari radi Avstrijo gnali v boj zoper Rusijo, katero oni temveč pisano gledajo, ker se bojé njenega vpliva na Slovane translajtanske, katerim magjarske „dobrote“ že odnekadaj presedajo. Ali so Magjari res tako kratkovidni politiki, da mislijo, da vojska zoper Ruse je že tudi zmaga nad njimi? in da Avstrija ima toliko denarja, da se more v vojne stroške spuščati, od katerih bi oni 30, mi pa spet 70 odstotkov plačevali? Ali Magjari ne vedó, da se z vojsko zoper Rusijo vname plamen, ki bi, ker je močna ruska vlada gotovo s porazumljenjem pruske vlade odbacnila oni glasoviti dodatek pariške pogodbe, in ker v takem boji bi tudi Slovani in Grki v Turčiji se vzdignili zoper Turka in bi pomagali Rusiji, utegnili pokončati Turčijo in Avstrijo, in to tem več, ker se sliši, da tudi ameriška vlada podpira Rusijo? Če Anglež hoče boj imeti z Rusijo, naj ga začne sam,

saj njegovi interesi niso interesi avstrijski. In ktera vlada, ki človečansko misli, more Turčijo v svojem res „turškem gospodarstvu“ podpirati? Vzlasti avstrijski Slovani morali bi svoj glas povzdigniti zoper to, da bi se Avstrija za „divjega“ Turka spuščala v pogubni boj. Beustovi časniki so nedavno pridigovali, da Avstrija je preslaba, da bi zoper italijansko vlado mogla boj začeti zavoljo ropa papeževih dežel; zdaj pa gledé na rusko odpoved pariške pogodbe magjarski časniki razsajajo kakor da bi Avstrija imela cel milijon vojakov na nogah in na milijone denarja v blagajnici! Kako se to vjema? Se vé da je pri teh časnikih brž ogenj v strehi, če Turčiji kdo žal besedo reče ali se pa judom kje kaka krivica naključí, al če se glavarju kršćanstva roparsko vzame njegova lastnina, takrat pa nihče ne mazinca ne vzdigne! Vendar radostni tudi to konstatujemo, da je mnogo glasov v nemških časnikih, ki svetujejo Avstriji, naj se ne vtikuje v tuje zadeve in naj pustí Rusijo pri miru, ki se hoče otresti sramotne sužnosti, katero jej je naložila pariška pogodba od leta 1856., ktera je bila že s tem razrušena, ko ste se Moldava in Vlahija združili v eno celoto, — ko se je knez Karol vsedel na prestol Rumunije in so se druge vojne vozile po Bosporu. Rusija tedaj ne ruši prva pariške pogodbe in v svoji okrožnici do zveznih vlad odločno zagotavlja, da Turčijo pusta pri miru. — Naj končno onim bralcem „Novic“, katerim izvir pariške pogodbe ni več v spominu, povemo še to, da leta 1855. je bil strašni krimski boj. Francoska, angleška, italijanska in avstrijska vlada so pomagale Turčiji z vso silo proti Rusiji. V tem dolgotrajnem boji so omenjene zavezne armade (toda brez avstrijske) pokončale večí del Sevastopolja, ruske trdnjave poleg črnega morja in prisilile so Rusijo na mir, v katerem se je med drugim zavezala, da ne bode na črnem morji imela vojnih ladij. Tej pogodbi miru, za katero je bilo v Parizu 1856. leta pismo narejeno, odpovedala se je ruska vlada Turčiji, in to odpoved, ktera zdaj zraven francosko-nemškega boja veliki zvonec nosi po svetu, naznanila angleški, avstrijski, francoski, pruski in italijanski vladi, ktere so kakor varuhinje Turčije podpisale to pogodbo.

Iz francosko-pruskega bojišča nimamo danes nič poročati. Nemška armada tako tičí v blatu, da si še ni upala napasti Pariza. — Thiers in vojskovodja francoski Trochu sta papežu obljubila po končani vojski ga s orožjem francoske armade zopet posaditi na prestol rimski.

Listnica vredništva. Gosp. J. L. v G: Iz poslanih pesmic se razvidi, da niste brez poetičnega darú; al za javnost še niso godne.

Žitna cena

v Ljubljani 19. novembra 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. — — banaške 6 fl. 20. — turšice 3 fl. 88. — soršice 4 fl. 20. — rži 4 fl. — — ječmena 2 fl. — — prosa 2 fl. 90. — ajde 2 fl. 80. — ovsa 2 fl. — — Krompir 1 fl. 80.

Žitna cena

v Kranji 21. novembra 1870.

Vagán pšenice 5 fl. — — rži 4 fl. 50. — ječmena 2 fl. 10. — ovsa 1 fl. 80. — soršice 4 fl. 40. — ajde 3 fl. 30. — prosa 2 fl. 50. — krompirja 1 fl. 60. — fižola 3 fl. 84.

Loterijske srečke:

v Gradcu } 19. nov. 1870: 2. 5. 65. 80. 36.
na Dunaji } 38. 81. 66. 16. 37.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 3. decembra.